

Obsah

Úvod.....	7
<i>„V Mozartovi najdemé totéž čo v Tristanovi“</i>	
1 Intonace, vokální intonace	11
1.1 Vokální intonace, historicko-analytický pohled	14
2 Harmonie, historicko-analytický pohled.....	49
2.1 Harmonické slyšení.....	90
2.2 Jediný tón	93
3 Fenomén kadence.....	111
3.1 Hlavní funkce kadence	114
3.2 Zástupci hlavních funkcí v kadenci	120
3.3 Další akordy, spoje, zvukové obrazy.....	122
3.3.1 Frygická a lydická funkce.....	134
Závěr	149
Anotace.....	151
Annotation.....	152
Seznam použitých zdrojů.....	153
Jmenný rejstřík.....	159

vlastní smyslu, že nejde ani tak o krásný, předem školený vokální projev, ale o vyjádření přesné intonační výšky, kterou mnohdy ani není třeba interpretovat. Stačí, že jí vnitřně slyšíme. Reprodukujeme-li zips, pak hovoříme o vokální intonaci. O vokální intonaci jako o disciplíně, jež je prostředkem pro získání sluchových dovedností. Od počátku hudebního vývoje spjatého s notopisem je metodika, jak učít „čist noty“, v popředí výuky vlastně v každé z možných disciplín hudební teorie, hry na hudební nástroj, zpěvu. Čist noty znamená slyšet je, rozumět jim. A co víc, slyšet je v různých souvislostech, dle získávaných zkušeností, vzdělávání. Je třeba nejdříve hudebně myslit a slyšet a poté se vyjádřit. Jde nám tedy i o to, podívat se na vokální intonaci z širšího pohledu. Z pozice vzdělanosti. Znáť bezpečně teorii, aby bylo možné „rozeznít“ praxi. Proto také tato práce nese název *Harmonické slyšení v intonaci*.